

існуючий на ринку продукт, за певними параметрами, що не суттєво відрізняється від існуючих – навряд чи його можна віднести до інноваційного.

Література.

1. Інструкція щодо заповнення форми державного статистичного спостереження № 1-інновація „Обстеження інноваційної діяльності промислового підприємства”. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29.10.2008 за № 1047/15738.

2. Економічна енциклопедія : у трьох томах / [за заг. ред. С.В. Мочерного]. – Том 1 – К. : Видавничий центр “Академія», 2000. – 864 с.

3. Ламбен Жан-Жак. Менеджмент, ориентированный на рынок / Жан-Жак Ламбен. – СПб.: Питер, 2005. – 800 с.

4. Закон України «Про інноваційну діяльність», від 04.07.2002. - № 40-IV.

5. Статистичний збірник “Регіони України” 2009. – [За ред. О.Г. Осауленка]. – К. : Державний комітет статистики України, 2010.

КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Остапенко М. О., студент

Науковий керівник: Фісуненко П. А., к.е.н., доцент

ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

Однією з основних умов забезпечення ефективного й неперервного розвитку підприємства в умовах ринкової економіки є закладення системи управління з акцентом на факторах забезпечення економічної безпеки. Нестабільність політичної та соціально-економічної сфер посилюють ступінь ризику прийняття управлінських рішень та примножують кількість загроз функціонуванню підприємства. Саме тому питання економічної безпеки (ЕБП) є актуальним для українських підприємств та потребує більшої уваги.

У вітчизняній та зарубіжній літературі багато вчених досліджували теоретичні та практичні аспекти забезпечення ЕБП: Л.І. Абалкін, О.А. Грунін, М.П. Капустін, В.І. Мунтіян, Н.О. Подлужна, В.П. Пономарьов, А.С. Соснін, Є.А. Олейніков, В.І. Ярочкін та ін.

Існує декілька підходів до тлумачення змісту поняття «економічна безпека підприємства». Узагальнюючи різні думки, можна сказати, що економічна безпека підприємства – це стан захищеності діяльності підприємства, який досягається у результаті комплексу складових елементів суб’єкту господарювання (фінансових, правових, капіталу, технологій, кадрів, соціально-психологічних та інших), які забезпечують здійснення найбільш ефективного використання ресурсів, стабільного функціонування підприємства, досягнення поставленої мети, подолання різного роду загроз та швидкої адаптації до умов середовища, що змінюються.

Тобто, для ефективного функціонування підприємства система економічної безпеки повинна виявляти, попереджувати або мінімізувати наслідки загроз. Загроза в економічній літературі визначається як потенційні чи

реальні дії певних осіб (юридичних чи фізичних), здатні нанести конкретному суб'єкту господарювання матеріальної або моральної шкоди. Для кращого розуміння поняття загрози розглянемо класифікацію можливих загроз за різними ознаками (таблиця 1).

Таблиця 1 - Класифікація загроз

Класифікаційна ознака	Види загроз
За сферою виникнення	<ul style="list-style-type: none"> • внутрішні • зовнішні
За джерелом виникнення	<ul style="list-style-type: none"> • об'єктивні • суб'єктивні
За можливістю прогнозування	<ul style="list-style-type: none"> • прогнозовані • непередбачувані
За ступенем вірогідності	<ul style="list-style-type: none"> • невірогідна • маловірогідна • вірогідна • неминучі
За ступенем очевидності	<ul style="list-style-type: none"> • явна • латентна
За частотою виникнення	<ul style="list-style-type: none"> • постійна • випадкова
За моментом існування	<ul style="list-style-type: none"> • актуальна • потенційна
За об'єктивністю існування	<ul style="list-style-type: none"> • реальна • надумана
За ознакою їх здійснення у часі	<ul style="list-style-type: none"> • безпосередня • близька (до 1 року) • далека (більше року)
За віддаленістю у просторі	<ul style="list-style-type: none"> • на території підприємства • на прилеглий до підприємства території • на території регіону, країни • на закордонній території
За природою їх виникнення	<ul style="list-style-type: none"> • економічні • політичні • правові • техногенні • конкурентні • контрагентські • екологічні
За формою прояву	<ul style="list-style-type: none"> • кількісні • якісні
За величиною збитків	<ul style="list-style-type: none"> • несуттєві • істотні • значні • катастрофічні

Отже, докладне вивчення загроз, що можуть вплинути на діяльність підприємства, допоможуть краще розуміти тенденції їх виникнення та розвитку, а отже ефективно попереджувати негативні наслідки. Тому керівній ланці менеджерів слід відповідально ставитись до аналізу внутрішнього та зовнішнього середовища для виявлення загроз.

Література.

1. Москвин В.А. Управление рисками при реализации инвестиционных проектов / Москвин В. А. – М.: Финансы и статистика, 2008. - 352 с.
2. Ареф'єва О.В. Планування економічної безпеки підприємств / О.В. Ареф'єва, Т.Б. Кузенко. – К.: Вид-во Європейського ун-ту, 2004. – 170 с.
3. Довбня С.Б. Діагностика рівня економічної безпеки підприємства / С.Б. Довбня, Н.Ю.Гичова // Фінанси підприємств. – 2008. – № 4. – С. 88-97
4. Моделювання економічної безпеки: держава, регіон, підприємство / Геєць В.М., Кизим М.О., Клебанова Т.С., Черняк О.І. та ін.; за ред. Гейця В.М.: Монографія. – Х.: ВД "ІНЖЕК", 2006. – 240 с.
5. Особливості гарантування ЕБП в ринкових умовах: Монографія / О.Ф. Долженков, Ж.О. Жуковська, О.М. Головченко; за заг. ред. О.Ф. Долженкова. – Одеса: ОЮІХНУВС, 2007. – 208 с.

РОЗШИРЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ ДО ОБСЯГІВ, ЯКІ СПРИЯЮТЬ ПІДВИЩЕННЮ ЕФЕКТИВНОСТІ БІЗНЕСУ

Пакуліна Г. С., студентка

Науковий керівник: Пакуліна А. А., к.е.н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків

Розширення соціальних функцій підприємств до обсягів, які сприяють підвищенню ефективності бізнесу є важливою науковою проблемою економіки. Соціальна орієнтація економіки України для того, щоб вона діяла, має бути закріплено на нормативно-правовому, законодавчому рівні соціально-економічну поведінку суб'єктів соціально-ринкового вибору. Це означає, що роботодавці, підприємці, профоб'єднання, робітники вибирають усебічно узгоджену економічну поведінку, яка сприяє соціалізації партнерських відносин. На глибшому рівні дія цього механізму приводить до формування раціональної соціально-економічної партнерської структури. На жаль, наявна економічна база не відповідає соціальній спрямованості розвитку економіки України. Мотиваційну дію на трудову діяльність людей не дозволяє здійснювати фінансова криза, тому необхідно формувати відповідну соціально – трудову політику, яка буде спрямована на розділення тягаря витрат на соціальні потреби працюючих громадян між державою і підприємцями. Одна з головних проблем орієнтації українського бізнесу на ту чи ту модель соціальної відповідальності полягає у відсутності практики стимулювання тих чи інших напрямків у соціальній діяльності підприємства. А поки що більшість